

Ռաֆֆի

Սկզբունք կրթության

Արմենուիի, ազնիվ տիկին,
Քեզ մատա՛ղ լինի իմ հոգին,
Երբ ստինքեն քո մայրական
Կրծորես կաթն քո մանկեկին՝
Դու ներշնչե՛ նորա սրտում
Մեր հայրենյաց, սերն յուր ազգին:

Երբ օրորոց քո մանկեկին
Կըօրորես, ազնիվ տիկին,
Երբ աչերուն նորա պարզ-ջինջ՝
Կրհրավիրես քաղցրիկ նինջ՝
Դու անուշիկ՝ այդ երգ քնքշիկ՝
Երգե՛ նորան՝ ուշիկ-ուշիկ.

Նանի՛կ, նանի՛կ, իմ աչաց լույս,
Խեղճ հայրենյաց դու միակ հույս,
Նանի՛կ և շուտ մեծացի՛ր դու,
Ընկած ազգիդ եղի՛ր ձեռնտու:
Միրե՛ Հայաստան, սիրե՛ հայ ազգը,
Միրե՛ դու նորա ժպիտն, արտասուքը:

Արմենուիի՛, ազնիվ տիկին,
Երբ նստած մոտ տաք օջախին,

Ընտանեկան քո շրջանում
Հեքիաթ կասես քո երեխին,
Առասպելներ պատավախոս
Մի՛ սերմանիր նորա գլխին:

Դու պատմի՛ր, տիկին, վեպը հայ ազգին,
Նորա քաջերի արությունք նախկին,
Նորա վատերի գործն ամոթալի,
Բյուր չարիքներով և արյունով լի: